

Презентацію створено за допомогою комп'ютерної програми ВГ «Основа»
«Електронний конструктор уроку»

РОЗДІЛ III. ТАКТИЧНА ПІДГОТОВКА

Урок 3.24. НПЗ. ТП

Тема 3.2-3.5. Дії солдата в наступі. Перехід в атаку з ходу. Наступ у глибині оборони

Мета

Навчити відділення прийомам і способам дій у наступі.

План уроку

1. Підготовка зброї і гранат до дії. Розміщення на бойових машинах.
 2. Висування до рубежу переходу в атаку, спішування, подолання мінного поля, ведення вогню на ходу, атака переднього краю і знищення противника в першій траншеї гранатами, вогнем упритул і в рукопашному бою.
 3. Швидке просування вперед у пішому порядку (Н-Т-1).
 4. Дії солдата у складі бойової групи у наступі в глибині.
 5. Просування вперед різними способами в поєднанні з вогнем.
 6. Здійснення маневру, забезпечення атаки вогнем і атака об'єкта у фланг або тил.
- Заходи щодо збереження прихованого пересування.

1. Підготовка зброї і гранат до дії. Розміщення на бойових машинах

Навчальне питання відпрацьовується за такими елементами: зайняття свого місця в БМП, приготування до ведення вогню і висадження на місці; зайняття свого місця в БМП, приготування до ведення вогню і висаджування в русі.

Перед наступом солдат повинен:

- чітко зрозуміти своє завдання і завдання свого відділення і взводу, цілі нападу і порядок відкриття вогню;
- знати номер (розпізнавальний знак) танка, з яким буде діяти відділення, порядок взаємодії з ним та іншими бойовими засобами;
- під час атаки в пішому порядку — місце і порядок спішування, місце в ланцюгу відділення;
- запам'ятати встановлені командиром сигнали;
- перевірити справність зброї та підготувати її до бою, перевірити наявність боєприпасів і за необхідності поповнити їх;

- перевірити наявність і справність засобів індивідуального захисту;
- підігнати спорядження.

Якщо напередодні, під час самопідготовки, не відпрацьовувалися питання розміщення особового складу в БМП, командир відділення спочатку пояснює солдатам черговість посадки та порядок розміщення солдат у бойовій машині.

Для посадки в БМП солдати шикуються біля машини за командою «До машини». Призначені солдати відкривають задні дверці десантного відділення. За командою «По місцях» солдати швидко займають свої місця в бойовій машині.

Під час посадки використовуються траки та підніжки. Зброя при посадці береться найбільш зручно, за винятком кулемета ПКМ, який передається солдату, що зайняв своє місце або який стоїть позаду. Після посадки для ведення вогню зброя негайно встановлюється в бійниці. Речові мішки знімаються і розміщуються в машині.

Одночасно з поясненням командир відділення показує, як за допомогою прапорців подаються сигнали «До машини», «По місцях», вказує місце кожного солдата за цими сигналами, а також порядок встановлення зброї в бійниці.

За необхідності нагадуються заходи безпеки під час посадки в бойову машину і висадки з неї.

Особлива увага звертається на дотримання заходів безпеки при відпрацюванні цих питань у русі. Під час тренування командир відділення відпрацьовує перший елемент у такому порядку: шиккування біля бойової машини; посадка й розміщення; висадка та шиккування біля машини (див. рис. 78).

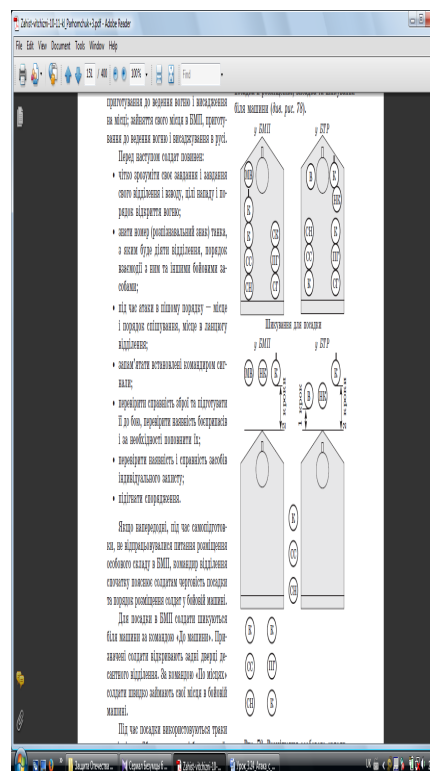

Рис. 78. Розміщення особового складу

Потім проводиться тренування щодо відпрацювання елемента в цілому, при цьому особлива увага звертається на правильність і швидкість дій. Навчивши особовий склад діям щодо зайняття свого місця в БМП, підготовці до ведення вогню і висадці на місці, командир відділення приступає до відпрацювання цих же дій у русі. Під час відпрацювання посадки в БМП і висадки з неї в русі командир відділення спочатку проводить тренування в уповільненому темпі при швидкості БМП 5–6 км/год., стежить за тим, щоб місцевість, по якій рухається БМП, була досить рівною, механік-водій дотримувався заданої швидкості руху, особовий склад діяв правильно та чітко. По мірі отримання особовим складом навичок у злагоджених діях на техніці командир відділення, ускладнюючи тренування, поступово підвищує швидкість руху й доводить її до нормативної (10–15 км/год.).

2. Висування до рубежу переходу в атаку, спішування, подолання мінного поля, ведення вогню на ходу, атака переднього краю і знищення противника в першій траншеї гранатами, вогнем упритул і в рукопашному бою

Для відпрацювання розгортання відділення в бойовий порядок «піший по-машинному» (див. рис. 82) командир відділення шикує особовий склад у колону по одному: попереду — механік-водій, за ним — навідник-оператор, потім на відстані 10 м — командир відділення з рештою особового складу, побудованою в порядку, що відповідає бойовій обслузі.

Потім командир відділення виходить на 5 м уперед, викликає солдатів до себе по одному та вказує кожному місце праворуч або ліворуч від себе залежно від штатної посади та відповідно до вимог Бойового статуту Сухопутних військ.

Потім подає команду «Відділення, від середини, на 8 (12) кроків розімкнись». Кожен солдат, зайнявши своє місце в ланцюгу, позначає його кілочком, прутиком тощо. Командир відділення шикує знову відділення в колону по одному і подає команду «Відділення, на рубіж — окремий кущ, яма — вперед». За цією командою кожен солдат займає відведене йому місце. Потренувавши солдат кілька разів, командир відділення наказує забрати кілочки і проводить тренування вже без них.

Потім, перемістивши відділення вперед або розгорнувши його в інший бік, продовжує тренування на новій місцевості. Переконавшись у тому, що підлеглі отримали необхідні навички в зайнятті своїх місць у ланцюгу відділення та витримуванні інтервалів, командир відділення починає тренування в поєднанні з рухом у напрямку об'єкта атаки, для чого подає команду «Відділення, у напрямку окремого дерева, в атаку — уперед». За цією командою відділення з положення в колону по одному розгортається в ланцюг, обганяє механіка-водія з навідником-оператором і продовжує рух у бойовому порядку в зазначеному напрямку.

Механік-водій із навідником-оператором просуваються за ланцюгом відділення, використовуючи складки місцевості, позначають підтримку його вогнем. Переходячи до відпрацювання спішування і розгортання відділення в бойовий порядок при діях на БМП, командир відділення нагадує солдатам порядок спішування та розгортання в ланцюг відділення і заходи безпеки під час виконання цих дій. Він пояснює, що за командою «Відділення, приготуватися до спішування» солдати ставлять зброю на запобіжник, виймають її з бійниць і готуються до спішування. Механік-водій відшукує укриття, щоб зробити коротку зупинку.

Навідник-оператор продовжує спостереження за противником, перебуваючи в постійній готовності до відкриття вогню. За командою «До машини» механік-водій зменшує швидкість руху машини або, використовуючи існуюче укриття, робить коротку зупинку, солдати швидко вискакують з машини та розгортаються в ланцюг.

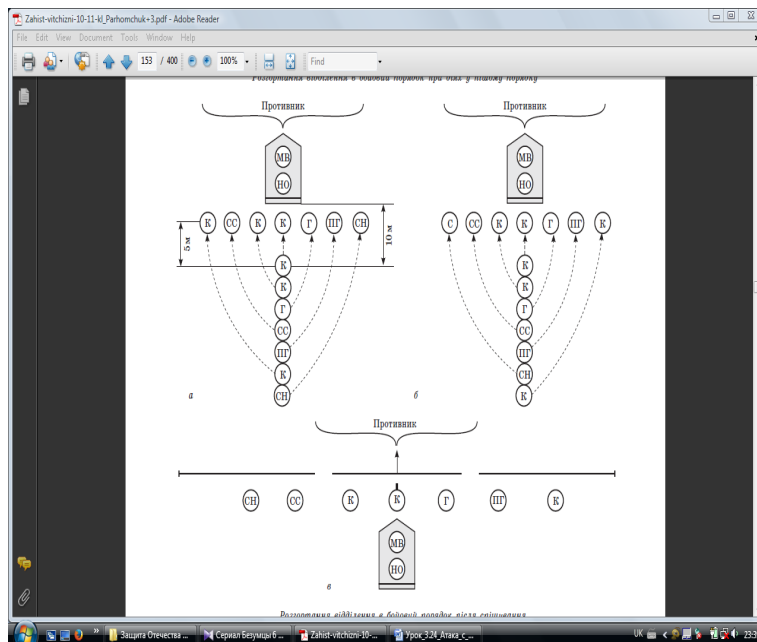
У машині залишаються навідник-оператор і механік-водій. Бойова машина піхоти продовжує рух за ланцюгом відділення і підтримує атаку своїм вогнем. Потім командир відділення приступає до тренування, особливу увагу звертаючи на швидкість дій, правильне зайняття кожним солдатом свого місця в ланцюгу, дотримання встановлених інтервалів і чіткі дії механіка-водія й оператора-навідника.

Закінчивши відпрацювання другого питання, командир відділення проводить короткий розбір дій солдатів і починає вивчення наступного навчального питання.

Атака та знищення вогневих засобів і живої сили на передньому краї оборони противника

Навчальне питання відпрацьовується елементами: знищення противника гранатами; знищення противника на передньому краї вогнем упритул, багнетом і прикладом. Навчальне питання відпрацьовується елементами: знищення противника гранатами; знищення противника на передньому краї вогнем упритул, багнетом і прикладом.

Розгортання відділення в бойовий порядок при діях у пішому порядку

Розгортання відділення в бойовий порядок після спішування

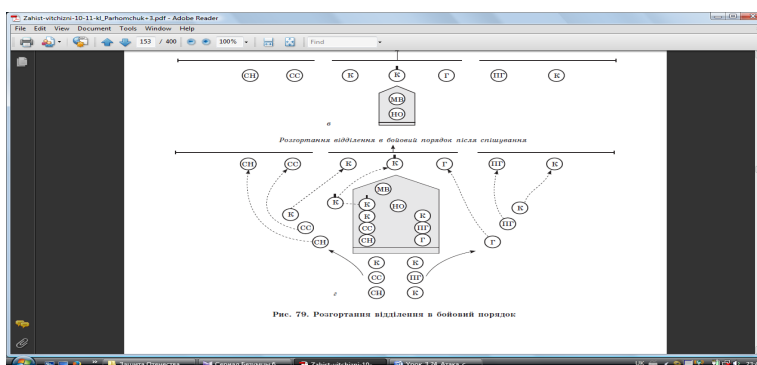

Рис. 79. Розгортання відділення в бойовий порядок

Приступаючи до відпрацювання першого елемента, командир відділення шикує особовий склад на відстані 50 м від траншеї в одну шеренгу (відповідно до місця кожного солдата в ланцюгу відділення), нагадує про дотримання заходів безпеки при киданні гранат, підкреслюючи необхідність одночасного кидання гранат усіма солдатами, й особисто показує порядок знищення противника в траншеї гранатами. Потім, розімкнувши відділення на 8–12 кроків, подає команду «Відділення, в атаку — вперед». З наближенням до переднього краю оборони противника на 35–40 м командир відділення подає команду «Підготувати гранати», а з підходом на 25–30 м — «Гранатами вогонь».

При цьому командир відділення звертає увагу на правильність дій при підготовці гранат, одночасність кидання гранат усіма солдатами, правильне положення зброї при киданні, точність кидання (гранати повинні потрапити в траншею). Потім командир відділення наказує підлеглим зібрати гранати, шикує їх у вихідне положення, вказує на допущені помилки і продовжує тренування до набуття солдатами твердих навичок у метанні гранат по траншеї противника.

Для відпрацювання другого елемента — знищення противника вогнем упритул — командир відділення шикує солдат перед траншеєю, показує способи ведення вогню впритул (навскидку, від стегна) по виставлених мішенях, прийоми дій багнетом і прикладом, потім тренує підлеглих. Ставши на бруствері траншеї, командир відділення з рубежу в 15–20 м від траншеї пропускає солдат по одному, вказуючи кожному об'єкт атаки в траншеї та напрямок дії.

Якщо при дії зі знищення противника на передньому краї вогнем упритул, багнетом і прикладом хто-небудь із солдатів припускається помилки, командир відділення зупиняє його, вказує на помилки і вимагає їх усунення. Якщо кілька осіб припускаються тієї самої помилки, командир відділення скликає їх до себе, вказує на недоліки, особисто показує, як треба діяти, і продовжує тренування. Домігшись того, щоб підлеглі в цілому діяли правильно, командир відділення приступає до тренування в складі відділення, по черзі контролюючи дії солдатів.

Потім командир відділення тренує солдатів у відпрацюванні третього навчального питання в цілому, вимагаючи від них злагодженості в діях зі знищення противника на передньому краї гранатами і вогнем упритул. Завершивши відпрацювання навчального питання, командир відділення шикує відділення, проводить розбір і повідомляє оцінки підлеглим за дії по третьому навчальному питанню і за заняття в цілому.

3. Швидке просування вперед у пішому порядку (Н-Т-1)

Командир відділення показує на місцевості особовому складу наявні укриття та пояснює, чим потрібно керуватися при виборі шляху руху до об'єкта атаки, де і які застосовувати способи пересування залежно від характеру місцевості і можливого впливу противника, як використовувати місцевість і місцеві предмети під час висування для захисту від вогню противника та для спостереження за ним, потім особисто показує, як треба діяти на місцевості, застосовуючи той або інший спосіб пересування.

Солдати пересуваються за командиром відділення праворуч, ліворуч і позаду нього й уважно стежать за його діями. З вихідного положення командир відділення йде прискореним кроком, потім переходить на біг. Наближаючись до чагарнику, пригинається, а потім, вибравши зручне місце, лягає і пояснює, що далі пересуватися в зріст і нахилившись небезпечно, тому що ділянка місцевості від кущів до канами відкрита та обстрілюється противником, тому її необхідно подолати перебіжками, і показує, як це робиться. Командир відділення, подавши команду для перебіжки, ставить автомат на запобіжник, швидко підхоплюється, пробігає 20–40 кроків, падає на землю, відповзає (перекочується) трохи в бік (якщо є — за укриття), потім знову підхоплюється, добігає до канами і лягає в неї, приготувавшись до стрільби. Після цього він пояснює, що далі небезпечно пересуватися

перебіжками і, щоб непомітно наблизитися до вогневої точки противника, раптово напасти і знищити її, необхідно пересуватися переповзанням, і показує техніку виконання переповзання по-пластунськи, на напівкарачках і на боці.

Закінчивши показ у цілому, командир відділення повертається з відділенням у вихідне положення і повідомляє порядок відпрацювання показаних дій елементами: пересування прискореним кроком (бігом); пересування перебіжками; пересування переповзанням.

Пересуванню прискореним кроком і бігом командир відділення вчить солдат по черзі, потоком, подаючи команду кожному з них. Наприклад, «Рядовий Шпак, прискореним кроком (бігом) на рубіж уперед». Рядовий Шпак виконує команду, а командир відділення та всі солдати стежать за його діями. Досягнувши зазначеного рубежу, командир відділення подає команду наступному солдату для пересування на цей же рубіж тощо.

Під час вивчення техніки пересування прискореним кроком і бігом командир відділення пояснює всім помилки, які були помічені під час виконання команд, а також як їх усунути. Так, солдатам варто пояснити, що при пересуванні прискореним кроком або бігом зброя тримається як зручніше, але завжди повинна бути спрямована в бік цілі і кожен солдат повинен постійно вести спостереження за противником.

Командиру відділення під час відпрацювання дій необхідно перебувати там, звідки йому зручніше спостерігати за діями солдатів і де він зможе вчасно вказати їм на допущені помилки. Тому командир відділення, пропустивши більшу частину солдат прискореним кроком (бігом) на рубіж чагарнику та визначивши черговість дій тих, хто залишився на вихідному рубежі, переміщується на рубіж чагарнику до основної частини відділення і, подаючи сигнал на виконання команди відмахуванням прапорцем, оцінює дії чергового солдата немовби з боку противника і коментує їх для тих, хто перебуває поруч.

Після тренування солдат у пересуванні прискореним кроком (бігом) у бік чагарнику по одному, командир відділення уточнює положення противника і проводить тренування під час руху в зворотному напрямку. Для прищеплення солдатам твердих навичок під час дій у складі відділення він шикує особовий склад в одну шеренгу з інтервалами між солдатами 8–12 кроків, подає команду на пересування прискореним кроком або бігом на рубіж — яр, зламане дерево — усьому особовому складу та по черзі стежить за діями кожного солдата, тобто вчить одного, а тренує всіх. Помітивши помилку в діях солдата, командир відділення зупиняє солдат (при відпрацюванні в складі відділення він викликає до себе тих, хто припустився помилки), пояснює, у чому полягає помилка і як потрібно правильно діяти, і продовжує тренування спочатку в повільному темпі, потім прискорює темп і добивається, щоб усі солдати вкладалися в час, установлений нормативом. Указувати на помилки необхідно голосно, щоб чули всі, але спокійно.

Навчивши солдатів діям щодо пересування прискореним кроком і бігом, командир відділення приступає до відпрацьовування наступного елемента — пересування перебіжками. Спочатку він коротко пояснює, коли застосовується пересування перебіжками і порядок його виконання, зокрема вказує: перебіжка здійснюється з положення лежачи, а на ділянці, що повинна долатися перебіжками, необхідно вибрати укриття для перепочинку і намітити шлях руху від одного укриття до іншого.

Досягнувши рубежу збоку від укриття для перепочинку, солдат повинен з ходу залягти і відповзти за нього, для того щоб противник не міг узяти на приціл місце падіння й уразити солдата, коли він буде підніматися для наступної перебіжки. Довжина перебіжки 20–40 кроків, пересування потрібно здійснювати стрімко, щоб противник не встиг уразити солдата під час перебіжки. Після показу порядку пересування перебіжками командир відділення приступає до тренування солдатів на ділянці від чагарнику до канави. Методика навчання цього способу пересування аналогічна методиці навчання пересування прискореним кроком. Особливу увагу командир відділення приділяє стрімкості пересування, вдалому вибору місця для перепочинку, правильному приготуванню для ведення вогню й стежить за тим, щоб солдати вели постійне спостереження за противником.

Переконавшись у правильності виконання солдатами пересування перебіжками, командир відділення тренує їх відповідно до вимог нормативу з тактичної підготовки № 10.

Завершивши відпрацьовування пересування перебіжками, командир відділення починає до навчання пересуванню переповзанням. Спочатку командир відділення особисто показує способи переповзання (напівкарачках, на боці та по-пластунськи), пояснюючи при цьому, що вибір способу переповзання визначається умовами місцевості, тобто наявністю й висотою укриття, що є на шляху солдата, і вогнем противника. При переповзанні будь-яким способом зброю варто поставити на запобіжник і оберегати від ударів і забруднення, особливо від потрапляння сторонніх предметів у канал ствола.

Навчання техніці пересування переповзанням командир відділення проводить відповідно до Бойового статуту Сухопутних військ.

Методика навчання аналогічна методиці навчання першим двом способам: показ із поясненням, тренування спочатку в повільному темпі, а потім із прискоренням до часу, установленого нормативом. При цьому командир відділення особливу увагу звертає на те, щоб солдати постійно вели спостереження за противником, діяли швидко, вміло використовували місцевість і місцеві предмети при пересуванні, правильно вибирали місця для стрільби, оберегали зброю від забруднення. Завершивши відпрацьовування способів пересування, командир відділення відпрацьовує навчальне питання в цілому, а потім організує тренування солдатів у пересуванні комбінованим способом відповідно до вимог нормативу з тактичної підготовки № 10.

Закінчивши відпрацювання першого навчального питання, командир відділення шикує особовий склад і проводить короткий розбір, у якому вказує, як засвоєні кожним солдатом способи пересування, вказує на найбільш характерні помилки та їхні причини, оцінює вміння солдатів використовувати захисні властивості місцевості, що маскують.

4. Дії солдата у складі бойової групи в наступі в глибині

Механізоване відділення в наступі діє, як правило, у складі взводу. Дії механізованого відділення в бою у складі бойових груп застосовуються, як правило, при наступі в глибині, на поспішно зайняту оборону противника, при веденні боїв під час переслідування невеликих груп, противника та в інших сприятливих умовах обстановки.

У цьому випадку:

- командирові відділення вказуються: напрямок наступу, смуга висування, рубіж переходу в атаку (або умовний сигнал на перехід в атаку), спосіб та об'єкт атаки, а також напрямок продовження наступу;
- старшому кожної бойової групи вказуються: напрямок наступу, смуга висування, рубіж переходу в атаку (або умовний сигнал на перехід в атаку), спосіб атаки противника (з фронту, із виходом у фланг чи в тил; одночасно із сусідньою бойовою групою чи самостійно, з використанням засобів задимлення чи без них), об'єкт атаки та напрямок продовження наступу;
- старші бойових груп визначають відповідні завдання кожному солдату; під час висування до переднього краю противника (зближення з противником), вказані завдання, через кожні 50–100 м, можуть уточнюватися або ставитися заново (із урахуванням характеру дій противника, втрат в особовому складі тощо);
- інтервали між військовослужбовцями бойової групи повинні складати 5–6 кроків;
- кожному військовослужбовцю, з урахуванням умов місцевості, на напрямку дій групи вказуються дві–три вогневі позиції, які необхідно змінювати після декількох коротких черг;
- кожному солдату бойової групи призначаються сектори стрільби — основний і додатковий; вони повинні перекриватися між військовослужбовцями, які діють поруч, не менше ніж на 10–15 градусів (ПО — 250 тисячних), створюючи зону суцільного вогню;
- висування до рубежу переходу в атаку здійснюється на дистанціях, які забезпечують візуальне спостереження за діями один одного та взаємну підтримку вогнем;
- атака противника здійснюється, як правило, під прикриттям диму після максимально можливого зближення з ним (як із фронту, так і з виходом в один із флангів або тил).

Переміщення на полі бою виконується послідовно: спочатку стрілок (найбільш підготовлений та фізично витривалий солдат у бойовій групі) під вогневим прикриттям

кулеметника та старшого стрілка, використовуючи різні прийоми і способи пересування на полі бою: прискореним кроком, бігом (пригнувшись), перебіжками чи переповзаннями — двома—трьома «стрибками», повинен вийти на рубіж 50–100 м. При цьому довжина «стрибків» між зупинками для перепочинку залежить від умов місцевості й інтенсивності вогню противника і, в середньому, складає 20–40 кроків (Бойовий статут Сухопутних військ, *Додаток 2*).

Після зайняття вказаного рубежу стрілок обладнує перед собою бруствер і готується до ведення вогню з метою прикриття пересування решти особового складу бойової групи (Бойовий статут Сухопутних військ, *Додаток 1*).

Залежно від умов обстановки та прийнятого командиром взводу рішення (визначених командиром відділення в бойовому наказі завдань особовому складу), послідовність переміщення решти військовослужбовців у бойових групах та бойових груп загалом може бути рівномірною.

Так, після переміщення вперед найбільш підготовленого та фізично витривалого солдата, під його прикриттям можуть висуватися по одному військовослужбовцю з кожної групи, або один із першої та два із другої бойових груп, або по два військовослужбовця з кожної групи: можливе й одночасне висування по одному солдату з кожної групи на рубіж 50–100 м; з метою забезпечення пересування на полі бою решти особового складу, що в цілому підвищує темп наступу підрозділу.

Командир відділення та кулеметник висувуються, як правило, останніми.

Переміщення повинні здійснюватися безсистемно, із використанням умовних сигналів (жестів) і команд.

Виходячи із вказаних вимог, кожному «номеру» бойових груп визначаються такі завдання.

Завдання першого (у цьому випадку — стрілка):

- пересуватися на полі бою різними способами до вказаного рубежу.
- вести розвідку противника і місцевості на відстанях від 300 до 500 м;
- долати мінно-вибухові загородження та природні перешкоди;
- негайно відкривати неприцільний вогонь різними способами впродовж 2–3 секунд на глибину до 100 м перед собою;
- зброю тримати наготові до негайного застосування — палець на спусковій скобі, куди очі — туди і ствол.

Завдання другого та третього:

- підтримувати переміщення першого стрілка веденням прицільного вогню із-за укриття за 3–5 секунд на дальностях від 300 до 500 м із безсистемною зміною вогневих позицій (постріл — зміни вогневу позицію);

- вести розвідку противника і місцевості на глибину від 500 до 700 м;
- старший стрілок додатково керує діями бойової групи.

Завдання четвертого, п'ятого, шостого (друга бойова група):

- вести розвідку противника і місцевості на відстані від 500 до 700 м;
- підтримувати прицільним вогнем із-за укриття за 3–5 секунд на дальностях до 500 м дії першої бойової групи (першого, другого та третього номерів) із безсистемною зміною вогневих позицій;
- виявляти і знищувати броньовані цілі противника на відстанях від 300 до 500 м;
- охороняти командира відділення.

Завдання сьомого (механіка-водія, водія — третя бойова група):

- спостерігати за дорогою (місцевістю на маршруті руху до 50 м та сигналами (умовними жестами) командира відділення);
- виводити бойову машину на заплановані вогневі позиції (укриття) (за командою);
- змінювати вогневі позиції (укриття) після кожної черги гармати (кулемета).

Задача восьмого (навідника-оператора, кулеметника — третя бойова група):

- вести розвідку противника і місцевості на дальностях до 2000 м;
- здійснювати прикриття прицільним вогнем за 3–5 секунд дії перших двох бойових груп на дальностях від 600 до 1200 м.

Кожна бойова група повинна мати кішку, шнур (2–3 на відділення) і вміти їх використовувати для розмінування мін на розтяжках, а також тих, що встановлені на ґрунті без заглиблення і маскування; усі військовослужбовці повинні вміти використовувати багнет для пророблення проходів у дротових загородженнях противника, виведення із ладу ліній зв'язку та під час рукопашного бою.

5. Просування вперед різними способами в поєднанні з вогнем

Під час виконання бойового завдання командир відділення здійснює управління бойовими групами як за допомогою статутних сигналів управління (Бойовий статут Сухопутних військ, *Додаток 1, 2*), так і з використанням додаткових сигналів управління (Бойовий статут Сухопутних військ, *Додаток 2*), переміщуючись з однією з бойових груп або в проміжках між ними. Зв'язок із командиром взводу здійснюється по радіо.

У випадку посилення механізованого відділення танком останній просувається на полі бою безпосередньо в бойовому порядку відділення, знищує протитанкові та інші вогневі засоби противника та руйнує інженерні загородження. Командир відділення повинен організувати виявлення та знищення протитанкових засобів. Танк спочатку веде вогонь по противнику, який знаходиться на передньому краї, а з підходом на відстань 200–250 м переносить вогонь у глибину його бойового порядку.

БМП (БТР) рухаються стрибками від укриття до укриття, постійно змінюючи вогневі позиції.

З виходом на рубіж переходу в атаку особовий склад бойових груп за командою командира відділення, використовуючи підтримку вогнем із з використанням бойової техніки, рішучою атакою знищує вказаного противника. Під час знищення окремих дрібних груп у глибині оборони чи в тилу противника, особливо на сильно пересіченій, важкодоступній місцевості, у горах та в населених пунктах, за рішенням командира роти (взводу) бойові групи можуть виконувати різні за характером завдання.

Так, одній із бойових груп може бути відведена роль маневрової групи (наприклад, першій бойовій групі), а двом іншим — роль вогневих груп (другій та третій бойовій групі).

Завдання **маневрової групи** полягає в тому, щоб, використовуючи складки місцевості (місцеві предмети), зблизитися з противником на якомога меншу відстань, зайняти вигідне положення для атаки та у взаємодії з вогневими групами (вогневою групою) знищити його (чи захопити в полон). Із метою покращення маневреності групи до її складу повинні входити військовослужбовці, озброєні автоматами.

Вогневі групи призначені для підтримки вогнем дій маневрової групи шляхом ведення прицільного вогню по виявлених вогневих засобах противника з постійною зміною вогневих позицій.

До складу **першої вогневої групи**, як правило, входять кулеметник, гранатометник, стрілок-помічник гранатометника, а в окремих випадках і снайпер.

Другу вогневу групу становить бойова машина з частиною екіпажу (механік-водій (водій) та навідник-оператор (кулеметник)).

Під час наступу маневрова та вогневі групи прикривають одна одну вогнем. Рубіж атаки призначається на відстанях 100–150 м (іноді до 200 м) від об'єкта атаки.

6. Здійснення маневру, забезпечення атаки вогнем і атака об'єкта у фланг або тил. Заходи щодо збереження прихованого пересування

Атака противника здійснюється, як правило, у такий спосіб.

Вогневі групи (або одна з них) відвертають увагу противника та сковують його дії на одному з напрямків, а тим часом маневрова група непомітно просувається на один із його флангів або в тил.

Із виходом до об'єкта атаки маневрова група осліплює димами та закидає противника гранатами і у взаємодії із вогневими групами водночас атакою у фланг чи тил знищує його (захоплює в полон).

Успіх виконання підрозділом бойового завдання значною мірою залежить від рівня підготовки особового складу й узгоджених дій позаштатних бойових груп між собою та із засобами підсилення.

Виконання бойових завдань механізованим взводом у складі бойових груп у наступі здійснюється за аналогією до відділення.

Дії у складі «двійок» і «трійок» характерні і для снайперів, які залежно від рішення командира роти (взводу) можуть діяти у визначених їм смугах (за бойовим порядком підрозділу на одному із флангів роти (взводу) та в проміжках між взводами).

Обов'язки між снайперами у «двійці» розподіляються таким чином. Перший номер виконує завдання «спостерігача» — веде пошук найбільш важливих цілей, готує дані для стрільби, надає їх другому номеру — «винищувачу» — та коректує його вогонь. «Винищувач», відповідно, знищує вказані цілі. Через 20–30 хвилин номери змінюються місцями. *(Більш детально завдання, прийоми і способи дій снайперів у бою визначені Директивою Головнокомандувача Сухопутних військ Збройних сил України «Щодо вдосконалення системи підготовки снайперів у Сухопутних військах Збройних сил України».)*

Контрольні питання

1. Як ускладнюється тренування у відпрацюванні посадки і висадки із машин?
2. За якими елементами відпрацьовується висування до об'єкта атаки?
3. На що звертається особлива увага при висуванні на рубіж атаки?
4. У чому суть методу «піший — по-машинному» під час тренування в розгортання відділення?
5. За якими елементами відпрацьовується питання «Атака і знищення вогневих засобів і живої сили на передньому краї оборони противника»?
6. Які питання відпрацьовуються під час висування в район проведення ТСЗ?
7. Назвіть склад бойових груп.
8. За якими елементами відпрацьовуються дії в групах?
9. За якими елементами відпрацьовується здійснення маневру, вогневе забезпечення атаки?

Презентацію створено за допомогою комп'ютерної програми ВГ «Основа» «Електронний конструктор уроку»

Джерела:

Пархомчук В. В. Усі уроки до курсу «Захист Вітчизни». 10–11 класи / В. В. Пархомчук. — Х.: Вид. група «Основа», 2011. — 400 с. — (Серія «Усі уроки»).